

פריחת נפש הנועורים

מתוך: בית הספר של החיים.
מאת: יאנוש קורצ'אק, כרך ח', עמ' 209-208
תרגום: אורי אורלב

הראיתם פריחת נפש נעורים בדממת הלילה?

הראיתם כיצד נפתחים ברעד עלי הכותרת כדי לחיזק עם שחר אל השמש?

הראיתם את הסוד המקדש של פלא הפלאים?

אני ראיתי.

ראיתי איך פורחת נפש עלומים.

בתופעה הזאת טמונים עוצמה קסומה, בישנות מפלאה ולפי שאין שני לו.

כמה יפה האדם המתעורר.

המחשבה מתעוררת משנתה. בסמק של התרגשות, קורנת חדונה, עיניה לחות, זוהרות מסקרנות, מלאת צפייה ותחושות שאין להן שם עדין. לא מודעת לכוחה, ותמימותה זו מעניקה לה עוצמה וכשר עמידה.

כמו צפור שזה עתה עזבה את הקן, כלה שיר ומעוף ותשווקת זהבה השמש, אף עדין מהססת ולא יציבה על כנפיה הצעירות.

כמו ענן ראשון, קל וממהר לנוס בעוד עתידו האלהי לוט בערפל.

כמו נשימתו ראשונה של תינוק, כמעט כואבת מחמת התדהמה.

ניצוץ זעיר שיהפוך ללהבה, להבה חרישית עם תלתל קטן של עשן שרק בקשי מסתמן באויר, עד אשר יצמח ויתרחב ולחשו ילד ויגבר, עד אשר יפרץ בלהט של מחשבה יוצרת.

פקעת האוירת בחבה עדין של כוח, מצטנפת עד כדי כאב, צוברת עוצמה – ומתרחש הנס: הפרח פורח.

למען הרגע האחד הזה זורמים כוחות שנגארו במשך זמן רב, עד אשר יגבר הטבע על הפקעת האנוכית והדוממות, המסתגרת בתוך עצמה.

אתה מקדם את פני וקורא: אני כאן מפני שאני חוב להיות – אתה קורא בקול לא שלך התלוי ברצוני וברצונך, קול שיכול להשמע או להעלם, צעקה שאפשר לאנס מבלי להעגש, לכנון, לעלב או לזרוז. מכונן אותך הטבע החזק ממני וממך, אתה הטבע ואתה בעצמך מתנה את דרכך.

מי יעז לחסם את פיה ביד פושעת?

– רק מטורף – מחלל הקדש.

אתה מעניק אהבה בפריחתך מי יעז לאסור עליך לאהבה?

מלא רעד של קצר רוח מצפה אתה לנסים. מי יעז לאסור עליך לרעד ולצפות?

הו, מטורפים, פורעי חק!...

לדי, הנה החיים – שתה, רוה מהם, צמח והתחזק – וכשתתפרח אתה תפירה פרח הדומה לך כדי לקדש את התעלומה המפלאה לחנט פרי שאתה עצמך תעניק לעתיד.

גן נשמות נעורים, גן פורח של נשמות ילדים – שופע גוני צבע ודמויות – ולכל אחד הפוח לגדל, לפרח ולתת פרי.

